

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 19 maja 2011 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej

(CON/2011/44)

(2011/C 203/04)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 3 lutego 2011 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekt rozporządzenia dotyczy dziedziny podlegającej kompetencji EBC. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

1. Jako podmiot tworzący i wykorzystujący statystyki europejskie EBC z zadowoleniem przyjmuje projekt rozporządzenia jako ważny krok w kierunku dalszej poprawy jakości statystyk europejskich, w tym w szczególności rachunków narodowych, poprzez dostosowanie ich do zmieniających się warunków gospodarczych i finansowych oraz postępów metodologii. Europejski system rachunków narodowych i regionalnych stanowi podstawę europejskich statystyk makroekonomicznych i jest w związku z tym niezbędny dla celów polityki pieniężnej.
2. EBC przyjmuje również z zadowoleniem zamiar zapewnienia spójności pojęć i definicji statystycznych określonych w projekcie rozporządzenia m.in. z systemem rachunków narodowych (SNA 2008) przyjętym przez Komisję Statystyczną ONZ, szóstym wydaniem podręcznika Międzynarodowego Funduszu Walutowego na temat bilansu płatniczego i międzynarodowej pozycji inwestycyjnej (BPM6), czwartym wydaniem wzorcowej definicji bezpośrednich inwestycji zagranicznych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz europejską branżową klasyfikacją działalności gospodarczej (NACE Rev.2). Projekt rozporządzenia korzysta również ze wskazanych powyżej dokumentów w zakresie spójności i zharmonizowanej metodologii.

⁽¹⁾ COM(2010) 774 wersja ostateczna.

Uwagi szczegółowe

3. Zadanie opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich Traktat nakłada zarówno na Europejski System Banków Centralnych (ESBC) jak i na Europejski System Statystyczny (ESS), jednak z uwzględnieniem odrębnych ram prawnych odzwierciedlających ich odpowiednie struktury zarządzania. Projekt rozporządzenia ma konsekwencje dla statystyk tworzonych przed obydwoma systemami. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾ daje EBC, wspomaganiem przez krajowe banki centralne, prawo do zbierania informacji statystycznych w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem oraz tego, co jest konieczne do realizacji zadań ESBC. W szczególności bazowa populacja objęta sprawozdaniem składa się z osób prawnych i fizycznych będących rezydentami państwa członkowskiego i należących do sektora „instytucji finansowych” zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie ⁽²⁾, jak również osób prawnych i fizycznych będących rezydentami państwa członkowskiego w zakresie, w jakim posiadają one pozycje transgraniczne lub dokonywały transakcji transgranicznych.
4. Zapewnienie ścisłej współpracy i właściwej koordynacji pomiędzy ESBC i ESS minimalizuje obciążenia sprawozdawcze i gwarantuje spójność niezbędną do wytwarzania statystyk europejskich. Potrzebę ścisłej współpracy odzwierciedla również protokół ustaleń dotyczący statystyk gospodarczych i finansowych z dnia 10 marca 2003 r. pomiędzy Dyrekcją Generalną Statystyki Europejskiego Banku Centralnego a Urzędem Statystycznym Wspólnot Europejskich (Eurostat) ⁽³⁾.
5. Mając na względzie ścisłą współpracę w przygotowywaniu ram metodologicznych projektu rozporządzenia, EBC przystało na prośbę Eurostatu o przygotowanie niektórych rozdziałów załącznika A dotyczących bezpośrednio ram statystycznych ESBC. W szczególności EBC wniósł znaczący wkład w stworzenie definicji sektora „instytucji finansowych” w aspekcie jednostek instytucjonalnych i podsektorów w ramach rozdziału 2 oraz w opis aktywów finansowych i zobowiązań oraz ich przedstawienie w sekwencji rachunków (rozdział 5 oraz części rozdziału 6 i 7). Przekazano również projekty rozdziału 17 (Ubezpieczenia społeczne wraz z emeryturami i rentami), części rozdziału 21 (Rachunki sektora instytucji rządowych i samorządowych) oraz rozdziału 19 (Rachunki europejskie).
6. Jeżeli chodzi o definicję sektora instytucjonalnego „instytucji finansowych” i jego podsektorów, (załącznik A do projektu rozporządzenia, rozdział 2), EBC z zadowoleniem stwierdza, że definicja podsektora monetarnych instytucji finansowych jest zgodna z definicją EBC zawartą w pkt 2.67 załącznika A. Definicje podsektorów „pozostałych instytucji finansowych” są w dużej mierze zgodne z podejściem stosowanym w aktach prawnych EBC. W celu zminimalizowania obciążeń sprawozdawczych oraz zagwarantowania spójności niezbędnej do wytwarzania statystyk europejskich, EBC proponuje dalsze ujednoczenie proponowanej definicji podmiotów sekurytyzacyjnych z rozporządzeniem EBC/2008/30 z dnia 19 grudnia 2008 r. dotyczącym danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych ⁽⁴⁾.
7. W związku z powyższym, a także biorąc pod uwagę wzajemne zależności pomiędzy ramami statystycznymi ESBC a ESS, projekt rozporządzenia ma duże znaczenie dla wymogów sprawozdawczych EBC, m.in. w zakresie statystyk monetarnych, statystyk instytucji i rynków finansowych, statystyk bilansu płatniczego i międzynarodowej pozycji inwestycyjnej oraz statystyki kwartalnych rachunków finansowych i statystyki finansowej sektora instytucji rządowych i samorządowych. Zgodnie z aktualną praktyką oraz potrzebą ścisłej współpracy i właściwej koordynacji pomiędzy ESBC a ESS, dokonując zmian projektu rozporządzenia z wykorzystaniem przekazanych uprawnień Komisja powinna zapewnić odpowiednie zaangażowanie EBC poprzez przygotowanie projektów aktów delegowanych zgodnie z projektem rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.1996, s. 1.

⁽³⁾ Dostępny na stronie internetowej EBC pod adresem <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁴⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 1.

8. Ponadto, mając na względzie wagę aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z art. 290 Traktatu, EBC pragnie poczynić następujące spostrzeżenia w odniesieniu do wykonywania przez siebie funkcji doradczej zgodnie z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu.

Po pierwsze, projekty aktów delegowanych Komisji są „projektowanymi aktami Unii” i „projektami aktów Unii” w rozumieniu art. 127 ust. 4 tiret pierwsze oraz art. 282 ust. 5 Traktatu⁽¹⁾. Akty delegowane są aktami prawnymi Unii⁽²⁾. Co ważne, większość wersji językowych art. 282 ust. 5 Traktatu mówi o obowiązku konsultowania EBC w odniesieniu do „projektów” aktów prawnych Unii⁽³⁾. Zakres obowiązku konsultowania EBC nie może być zatem ograniczony wyłącznie do projektów aktów opartych na wniosku Komisji.

Po drugie, w wyroku w sprawie OLAF⁽⁴⁾ Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił, że obowiązek konsultowania się z EBC „ma co do istoty zapewnić, że autor takiego aktu nie przyjmie go bez zasięgnięcia opinii instytucji, która ze względu na szczególne zadania, jakie wykonuje w ramach Wspólnoty w danej dziedzinie i wysoki stopień znajomości tematu, może mieć szczególnie wartościowy wkład w planowany proces uchwalania aktu”.

Aby zatem w pełni spżytkować korzyści płynące z wykonywania przez EBC funkcji doradczej, EBC powinien być konsultowany na odpowiednim etapie w sprawie każdego projektu aktu Unii, w tym projektu aktu delegowanego, w dziedzinach podlegających jego kompetencji. EBC wykonuje funkcję doradczą uwzględniając w największym możliwym stopniu terminy przyjmowania tych aktów.

9. Z uwagi na zadania związane z polityką pieniężną, uwaga EBC w zakresie statystyki skupia się na agregatach europejskich. EBC przywiązuje dużą wagę do kwartalnych zintegrowanych rachunków strefy euro dla sektora instytucjonalnego. Dlatego też decyzje w zakresie polityki pieniężnej wymagają terminowego przekazywania wystarczającego zakresu danych krajowych.
10. Zbieranie danych dotyczących poszczególnych państw członkowskich zyskało dodatkowo na znaczeniu w kontekście pojawiającego się zapotrzebowania na statystyki na potrzeby stabilności finansowej i nadzoru makroostrożnościowego, w szczególności w związku z niedawnym utworzeniem Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego i jej odpowiedzialnością za nadzór makroostrożnościowy nad systemem finansowym w Unii. Tworzone terminowo i wiarygodne statystyki rachunków narodowych poszczególnych państw członkowskich są również potrzebne dla wspierania celów paktu euro plus oraz europejskiego mechanizmu stabilizacyjnego.
11. Z perspektywy polityki pieniężnej i stabilności finansowej EBC przywiązuje dużą wagę do dostarczanych terminowo i wystarczająco wiarygodnych danych kwartalnych, mających pierwszeństwo przed szczegółowymi danymi przekazywanymi z częstotliwością roczną lub niższą. Zestawienie pełnego zbioru tablic za ostatnie lata powinno mieć ponadto pierwszeństwo przed długimi szeregami szczegółowych danych historycznych.

⁽¹⁾ Artykuł 127 ust. 4 tiret pierwsze Traktatu stanowi, że EBC jest konsultowany „w sprawie każdego projektowanego aktu Unii w dziedzinach podlegających jego kompetencji”. Artykuł 282 ust. 5 stanowi: „W zakresie swoich uprawnień Europejski Bank Centralny jest konsultowany w sprawie każdego projektu aktu Unii i każdego projektu regulacji na poziomie krajowym oraz może wydawać opinie.”

⁽²⁾ Artykuł 290 Traktatu należy do sekcji pierwszej rozdziału drugiego części szóstej, zatytułowanej „Akty prawne Unii”.

⁽³⁾ Artykuł 282 ust. 5 Traktatu mówi o „projektach” (draft) aktów Unii w następujących wersjach językowych: bułgarskiej („проект на акт на Съюза”), hiszpańskiej („proyecto de acto de la Unión”), duńskiej („udkast”), niemieckiej („Entwürfen für Rechtsakte der Union”), estońskiej („ettepanekute”), greckiej („προτεινόμενη πράξη της Ένωσης”), francuskiej („projet d'acte de l'Union”), włoskiej („progetto di atto dell'Unione”), łotewskiej („projektem”), litewskiej („Sąjungos aktø projektø”), holenderskiej („ontwerp van een handling van de Unie”), portugalskiej („projectos de acto da União”), rumuńskiej („proiect de act al Uniunii”), słowackiej („navrhovaných aktoch Únie”), słoweńskiej („osnutki aktov Unije”), fińskiej („esityksistä”) i szwedzkiej („utkast”). Wersja irlandzka mówi o „gníomh Aontais arna bheartu”, co odpowiada pojęciu „planowanych” aktów Unii.

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 10 lipca 2003 r. w sprawie C-11/00 Komisja przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu, Zb. Orz. str. I-7147, w szczególności pkt 110 i 111.

12. EBC generalnie zgadza się z programem transmisji danych (załącznik B do projektu rozporządzenia). Program ten powinien jednak uwzględniać zbieranie statystyk przez EBC wspierany przez krajowe banki centralne, a także odzwierciedlać priorytety ustalone pomiędzy użytkownikami a opracowującymi dane.
13. EBC z zadowoleniem przyjmuje poprawę terminowości pozycji kwartalnych 1–12, 27 oraz 28 w tabelicy 1 (Najważniejsze zmienne – w ujęciu kwartalnym i rocznym) na $t + 2$ miesiące. EBC nie zgadza się jednak z proponowanym zróżnicowaniem sprawozdawczości dla większych i mniejszych państw członkowskich, o którym mowa w przypisach 4 i 7 do „Przeglądu tablic” oraz przypisie 10 do „Tabelicy 1”, oraz z wynikającym z tego zróżnicowania pogorszeniem terminowości w przypadku mniejszych państw członkowskich do $t + 80$ dni dla najważniejszych zmiennych. Obecnie zróżnicowana sprawozdawczość dotyczyłaby 17 państw członkowskich a w wyniku powiększenia Unii poniżej proponowanego progu zróżnicowanej sprawozdawczości znajdowałaby się coraz większa liczba państw. W konsekwencji pogorszyłaby się jakość zarówno agregatów europejskich jak i informacji statystycznych mniejszych państw członkowskich.
14. We wrześniu 2000 r. Rada ECOFIN zatwierdziła plan działań UGW w sprawie wymogów statystycznych oraz określiła docelowy termin dla kwartalnych zintegrowanych rachunków strefy euro sektora instytucjonalnego na $t + 90$ dni po zakończeniu kwartału odniesienia, odpowiadający potrzebom EBC w zakresie polityki pieniężnej. To oznaczało, że Eurostat i EBC musiałyby zbierać odpowiednie dane krajowe w terminie $t + 82$ dni. Z uwagi na planowany kalendarz posiedzeń Rady Prezesów w 2015 i 2016 r. w tych latach wystarczyłoby skrócenie terminu do $t + 85$. W związku z tym EBC popiera przesunięcie terminów przekazywania kwartalnych rachunków sektorów zgodnie z programem transmisji danych ESA do $t + 85$ dni do roku 2014, i docelowo $t + 82$ dni do roku 2017, wspierając tym samym zestawianie pełnych kwartalnych zintegrowanych rachunków strefy euro w terminie $t + 90$ dni. Jest to także zgodne z inicjatywą grupy G-20 dotyczącą luk w danych, która wskazuje na rachunki sektorów jako jeden z priorytetów w zakresie uzupełniania luk w danych po kryzysie finansowym. W programie transmisji danych ESA 2010 miałyby to wpływ na tablicę 801.
15. EBC popiera ponadto jednolite terminy transmisji danych dla wszystkich kwartalnych i rocznych danych krajowych dotyczących sektora instytucji rządowych i samorządowych. Oznaczałoby to synchronizację danych kwartalnych dotyczących tego sektora z docelowymi terminami ustalonymi dla tabelicy 801 oraz miałyby wpływ na tablice 27 i 28 oraz, odpowiednio, terminy przekazywania danych dla tabelicy 2 i danych dotyczących procedury nadmiernego deficytu (EDP). W związku z tym EBC popiera przesunięcie terminów przekazywania kwartalnych rachunków sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z programem transmisji danych ESA oraz danych dotyczących procedury nadmiernego deficytu (EDP) do $t + 85$ dni do roku 2014, i docelowo $t + 82$ dni do roku 2017, wspierając tym samym zestawianie pełnych kwartalnych zintegrowanych rachunków strefy euro w terminie $t + 90$ dni.
16. W opinii CON/2010/28 z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 479/2009 w zakresie jakości danych statystycznych w kontekście procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ EBC poparł także zwiększenie przejrzystości procesu sprawozdawczego poprzez wykorzystywanie na potrzeby procedury EDP deficytu z rachunków krajowych (B.9). Usunięcie rozrachunków wynikających ze swapów i kontraktów terminowych na stopę procentową (FRA) z deficytu obliczanego na potrzeby procedury nadmiernego deficytu sprawi, że wysokość deficytu stanie się mniej podatna na manipulacje przy pomocy złożonych transakcji finansowych. W tym kontekście EBC z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż załącznik A do projektu rozporządzenia nie definiuje już EDP_B.9 i EDP_D.41. Oznacza to jednak także, że z tabelicy 2 załącznika B należy usunąć wszystkie odniesienia do tych zmiennych. W związku z tym niezbędna będzie zmiana rozporządzenia (WE) nr 479/2009 odzwierciedlająca konieczność wykorzystywania na potrzeby procedury EDP deficytu z rachunków krajowych (B.9), a także zawartą w projekcie rozporządzenia definicję wartości nominalnej.
17. W związku z zapotrzebowaniem – pochodzącym od opinii publicznej oraz związanym z tworzeniem polityk – na narzędzia pomiaru wynagrodzeń pracowników w sektorze instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu na pracownika i na godzinę (co ma umożliwić lepsze zrozumienie dynamiki

(1) Dz.U. C 103 z 22.4.2010, s. 1.

płac oraz potencjalnych przepływów ryzyka pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym) EBC sugeruje włączenie do tablicy 801 dla sektora instytucji rządowych i samorządowych danych kwartalnych dotyczących liczby zatrudnionych oraz przepracowanych godzin, przy czym wynagrodzenie pracowników w sektorze instytucji rządowych i samorządowych jest już uwzględnione w programie transmisji danych.

Szczegółowe propozycje zmiany brzmienia projektu rozporządzenia wraz z uzasadnieniem zostały zawarte w załączniku.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 19 maja 2011 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 1 Artykuł 2 ust. 2	
„2. Komisja może przyjmować, za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 7, 8 i 9, zmiany metodyki ESA 2010, których celem jest sprecyzowanie i udoskonalenie jej treści, pod warunkiem, że nie zmieniają one podstawowych koncepcji, ich wykonanie nie wymaga dodatkowych zasobów i nie powodują one wzrostu zasobów własnych.”	„2. Komisja może przyjmować, za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 7, 8 i 9, zmiany metodyki ESA 2010, których celem jest sprecyzowanie i udoskonalenie jej treści, pod warunkiem, że nie zmieniają one podstawowych koncepcji, ich wykonanie nie wymaga dodatkowych zasobów i nie powodują one wzrostu zasobów własnych. Komisja przygotowuje projekty aktów delegowanych w ścisłej współpracy z Europejskim Bankiem Centralnym.”

Uzasadnienie

Podstawą prawną przyjęcia projektu rozporządzenia jest art. 338 ust. 1 Traktatu, który stanowi wyraźnie, że środki, o których mowa w tym przepisie, są uchwalane „[z] zastrzeżeniem artykułu 5 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (...)” (zwanego dalej „statutem ESBC”). Artykuł 5 ust. 3 statutu ESBC mówi z kolei, iż „EBC przyczynia się do harmonizacji, w miarę potrzeb, reguł i praktyk rządzących gromadzeniem, tworzeniem i upowszechnianiem informacji statystycznej w dziedzinie podlegającej jego kompetencji.” Na tle tych konkretnych postanowień Traktatu należy stwierdzić, że Komisja, wykonując uprawnienia przekazane na podstawie projektu rozporządzenia, powinna przygotowywać projekty aktów delegowanych w ścisłej współpracy z EBC, tak aby zapewnić m.in. spójność i jakość danych oraz ograniczanie obciążeń sprawozdawczych.

Zmiana nr 2

Punkt 2.21 załącznika A

„2.21 Jednym z przykładów instytucji finansowej typu »captive« jest spółka holdingowa, która po prostu posiada aktywa jednostek zależnych. Jako instytucje finansowe typu »captive« traktuje się również jednostki posiadające opisane wyżej cechy spółek specjalnego przeznaczenia. Do tego typu jednostek należą fundusze inwestycyjne i emerytalno-rentowe oraz jednostki wykorzystywane do zarządzania majątkiem osób indywidualnych i rodzin, posiadania aktywów w celu sekurytyzacji, wydawania dłużnych papierów wartościowych w imieniu spółek powiązanych (taka spółka może być nazywana spółką typu »conduit«), instrumentów sekurytyzacyjnych oraz do spełniania innych funkcji finansowych.”	„2.21 Jednym z przykładów instytucji finansowej typu »captive« jest spółka holdingowa, która po prostu posiada aktywa jednostek zależnych. Jako instytucje finansowe typu »captive« traktuje się również jednostki posiadające opisane wyżej cechy spółek specjalnego przeznaczenia. Do tego typu jednostek należą fundusze inwestycyjne i emerytalno-rentowe oraz jednostki wykorzystywane do zarządzania majątkiem osób indywidualnych i rodzin, posiadania aktywów w celu sekurytyzacji , wydawania dłużnych papierów wartościowych w imieniu spółek powiązanych (taka spółka może być nazywana spółką typu »conduit«), instrumentów sekurytyzacyjnych oraz do spełniania innych funkcji finansowych.”
--	---

Uzasadnienie

Podmiotów sekurytyzacyjnych w dowolnej formie nie należy traktować jako zbliżonych do instytucji finansowych typu „captive” – w szczególności nie są one skonsolidowane z jednostką inicjującą, bez względu na to, jakie przyjmie się kryteria „niezależności”. Są one klasyfikowane jako pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego (S.125). Zob. art. 1 rozporządzenia EBC/2008/30 z dnia 19 grudnia 2008 r. dotyczącego danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych ⁽²⁾.

Zmiana nr 3

Punkt 2.75 załącznika A

„2.75 Definicja: Podsektor instytucji przyjmujących depozyty, z wyjątkiem banku centralnego (S.122) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, z wyjątkiem zaliczonych do podsektorów banku centralnego oraz funduszy rynku pieniężnego. Ich podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe i zajmują się one przyjmowaniem depozytów od jednostek instytucjonalnych oraz, we własnym imieniu, udzielają kredytów i pożyczek lub dokonują inwestycji w papiery wartościowe.”	„2.75 Definicja: Podsektor instytucji przyjmujących depozyty, z wyjątkiem banku centralnego (S.122) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, z wyjątkiem zaliczonych do podsektorów banku centralnego oraz funduszy rynku pieniężnego. Ich podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe i zajmują się one przyjmowaniem depozytów lub bliskich substytutów depozytów od jednostek instytucjonalnych innych niż monetarne instytucje finansowe oraz, we własnym imieniu, udzielają kredytów i pożyczek lub dokonują inwestycji w papiery wartościowe.”
--	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
---------------------------------	----------------------------------

Uzasadnienie

Tekst należy ujednoczyć z definicją pozostałych monetarnych instytucji finansowych zawartą w art. 1 rozporządzenia EBC/2008/32 z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (3). Podobne brzmienie zawiera również SNA 2008.

Zmiana nr 4

Punkt 2.90 załącznika A

„2.90 Definicja: Podmioty sekurytyzacyjne są podmiotami, które przeprowadzają transakcje sekurytyzacyjne. Podmioty sekurytyzacyjne, które spełniają kryteria jednostki instytucjonalnej, są zaliczane do S.125. W pozostałych przypadkach są one traktowane jako integralna część jednostki macierzystej.”	„2.90 Definicja: Podmioty sekurytyzacyjne są podmiotami, które przeprowadzają transakcje sekurytyzacyjne. Podmioty sekurytyzacyjne, które spełniają kryteria jednostki instytucjonalnej, są zaliczane do S.125. W pozostałych przypadkach są one traktowane jako integralna część jednostki macierzystej.”
--	---

Uzasadnienie

Podmioty sekurytyzacyjne należy traktować jako odrębne jednostki instytucjonalne, niezależnie od kryteriów takich jak „stopień niezależności od jednostki macierzystej” (zob. pkt 2.22). Zob. art. 1 rozporządzenia EBC/2008/30.

Zmiana nr 5

Punkt 5.108 załącznika A

„5.108 Niezbędne jest ustalenie ... i zaliczane do instytucji finansowych typu »captive«.”	„ 5.108 Niezbędne jest ustalenie ... i zaliczane do instytucji finansowych typu »captive«.”
--	--

Uzasadnienie

Akapit ten należy usunąć, ponieważ jest on niespójny z definicjami i kryteriami mającymi zastosowanie do podmiotów sekurytyzacyjnych. Jego stosowanie mogłoby powodować konsolidację podmiotów sekurytyzacyjnych będących rezydentami z będącymi rezydentami jednostkami macierzystymi, w związku z tym, że zwykle podmioty sekurytyzacyjne nie spełniają proponowanych kryteriów ponoszenia ryzyka rynkowego i kredytowego (zob. również zmiana nr 4).

Zmiana nr 6

Punkt 5.111 załącznika A

„5.111 Obligacje zabezpieczone to dłużne papiery wartościowe emitowane przez instytucje finansowe lub w pełni przez nie gwarantowane. W przypadku niewywiązania się z zobowiązań przez instytucję finansową będącą emitentem lub gwarantem, posiadacze obligacji posiadają uprzywilejowane prawa do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji, oprócz ich zwykłych roszczeń wobec instytucji finansowej.”	„5.111 Obligacje zabezpieczone to dłużne papiery wartościowe emitowane przez instytucje finansowe lub w pełni przez nie gwarantowane. W przypadku niewywiązania się z zobowiązań przez instytucję finansową będącą emitentem lub gwarantem, posiadacze obligacji posiadają uprzywilejowane prawa do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji, oprócz ich zwykłych roszczeń wobec instytucji finansowej. Obligacje zabezpieczone odróżniają się od papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wyemitowanych w ramach sekurytyzacji tym, że emitent/właściciel aktywów przyjmuje bezwarunkowe zobowiązanie do spłaty kwoty głównej i odsetek, niezależnie od stanu tych aktywów. Aktywa spełniają tu rolę zabezpieczenia złożonego na rzecz posiadaczy obligacji na wypadek niewypełnienia zobowiązań. ”
--	--

Uzasadnienie

Brak wyjaśnienia różnicy pomiędzy zabezpieczonymi obligacjami a papierami wartościowymi zabezpieczonymi aktywami sprawia, że nie jest jasne, dlaczego sekcja poświęcona sekurytyzacji odnosi się do zabezpieczonych obligacji. Alternatywnie można usunąć wszystkie odniesienia do zabezpieczonych obligacji, ponieważ nie mają one związku z sekurytyzacją.

Zmiana nr 7Program transmisji danych rachunków krajowych
Przegląd tablic (załącznik B)

Trzecia kolumna „Termin t + miesięcy (dni, jeśli określono)” tablic 2, 801, 27, 28 oraz nowy przypis

2/Najważniejsze zmienne sektora instytucji rządowych i samorządowych – roczne/3/9	2/Najważniejsze zmienne sektora instytucji rządowych i samorządowych – roczne/ 3/9 85 dni (*) /85 dni w trzecim kwartale
---	--

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
801/Rachunki niefinansowe według sektorów – kwartalne/85 dni	801/Rachunki niefinansowe według sektorów – kwartalne/85 dni (*)
27/Rachunki finansowe sektora instytucji rządowych i samorządowych – kwartalne/85 dni	27/Rachunki finansowe sektora instytucji rządowych i samorządowych – kwartalne/85 dni (*)
28/Dług sektora instytucji rządowych i samorządowych – kwartalne/3	28/Dług sektora instytucji rządowych i samorządowych – kwartalne/ 3 85 dni (*)
	(*) 82 dni od 2017 r.

Uzasadnienie

We wrześniu 2000 r. Rada ECOFIN zatwierdziła plan działań UGW w sprawie wymogów statystycznych oraz określiła docelowy termin dla kwartalnych zintegrowanych rachunków strefy euro sektora instytucjonalnego na t+90 dni po zakończeniu kwartału odniesienia, odpowiadający potrzebom EBC w zakresie polityki pieniężnej. To oznaczało, że Eurostat i EBC musiałyby zbierać odpowiednie dane krajowe w terminie t+82 dni. Z uwagi na planowany kalendarz posiedzeń Rady Prezesów w 2015 i 2016 r. w tych latach wystarczyłoby skrócenie terminu do t+85. W związku z tym EBC popiera przesunięcie terminów przekazywania kwartalnych rachunków sektorów zgodnie z programem transmisji danych ESA do t+85 dni do roku 2014, i docelowo t+82 dni do roku 2017, wspierając tym samym zestawianie pełnych kwartalnych zintegrowanych rachunków strefy euro w terminie t+90 dni.

EBC popiera ponadto jednolite terminy transmisji danych dla wszystkich kwartalnych i rocznych danych krajowych dotyczących sektora instytucji rządowych i samorządowych. Oznaczałoby to synchronizację danych kwartalnych dotyczących tego sektora z docelowymi terminami ustalonymi dla tablicy 801 oraz miałyby wpływ na tablice 27 i 28, jak również, odpowiednio, na terminy przekazywania danych dla tablicy 2 i danych dotyczących procedury nadmiernego deficytu (EDP). W związku z tym EBC popiera przesunięcie terminów przekazywania kwartalnych rachunków sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z programem transmisji danych ESA oraz danych dotyczących procedury nadmiernego deficytu (EDP) do t+85 dni do roku 2014, i docelowo t+82 dni do roku 2017, wspierając tym samym zestawianie pełnych kwartalnych zintegrowanych rachunków strefy euro w terminie t+90 dni.

Zmiana nr 8

Koniec tablicy 2 załącznika B – Najważniejsze zmienne sektora instytucji rządowych i samorządowych

EDP_D.41	Odsetki, w tym przepływy dotyczące swapów i kontraktów terminowych na stopę procentową (FRA) ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾	S.13, S.1311, S.1312, S.1313, S.1314	EDP_D.41	Odsetki, w tym przepływy dotyczące swapów i kontraktów terminowych na stopę procentową (FRA) ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾	S.13, S.1311, S.1312, S.1313, S.1314
EDP_B.9	Wierzytelności netto (+)/zadłużenie netto (-) w ramach procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾	S.13, S.1311, S.1312, S.1313, S.1314	EDP_B.9	Wierzytelności netto (+)/zadłużenie netto (-) w ramach procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾	S.13, S.1311, S.1312, S.1313, S.1314

Uzasadnienie

Załącznik A do projektu rozporządzenia nie definiuje już EDP_D.41 oraz EDP_B.9. Oznacza to, że z tablicy 2 załącznika B należy usunąć wszystkie odniesienia do tych dwóch zmiennych. Odnosi się to także do przypisu 4 w tablicy 2.

Zmiana nr 9

Koniec kolumny S.13 w tablicy 801 – Rachunki niefinansowe według sektorów – kwartalne

OTE Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych ogółem/x	OTR Przychody sektora instytucji rządowych i samorządowych ogółem/x	OTE Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych ogółem/x	OTR Przychody sektora instytucji rządowych i samorządowych ogółem/x
		EMH Godziny przepracowane/x	EMP Osoby zatrudnione/x

Uzasadnienie

W związku z zapotrzebowaniem – pochodzącym od opinii publicznej oraz związanym z tworzeniem polityk – na narzędzia pomiaru wynagrodzeń pracowników w sektorze instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu na pracownika i na godzinę, program transmisji danych (tablica 801) należy uzupełnić danymi dotyczącymi liczby pracowników oraz przepracowanych godzin w sektorze instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu kwartalnym.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14.